

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010300
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6814010300.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 1. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša prejednal odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného L. J. proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo 7. 10. 2015, sp. zn. 2T 163/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného L. J. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Revúca zo 7. 10. 2015, sp. zn. 2T 163/2014 bol obž. L. J. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 09.08.2013 asi o 23.30 h v lokalite zvanej Z., v katastri obce A., počas podujatia „Ródeo Muráň“ pri stánku s občerstvením po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s Z. W., tohto napadol tak, že ho sotil rukami na zem, keď vstal, znovu ho sotil rukami na zem a keď vstával, tak ho kopol pravou nohou do tváre do oblasti úst, po čom Z. W. ostal ležať na zemi a spôsobil mu tým tržnopomliaždenú ranu dolnej pery vpravo v oblasti ústneho kútika, zlomeninu uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov so zubom č. 48 v lomnej štrbine otvorenej do ústnej dutiny, zlomeninu uhla sánky vľavo s posunutím úlomkov so zubom č. 38 v lomnej štrbine otvorenej do ústnej dutiny, poškodenie ložiskového nervu sánky vpravo i vľavo a otras mozgu ľahkého stupňa, na ktoré zranenia bol liečený a práceneschopný do 30.09.2013,

a to napriek tomu, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3T 27/98 zo dňa 09.04.1999 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To 42/99 zo dňa 09.09.1999 bol odsúdený okrem iného i za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením pre výkon trestu do I. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal,

a že rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 10 sp. zn. 2T 138/2005 zo dňa 13.10.2005 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe sp. zn. 5To 491/2005 zo dňa 12.01.2006 bol odsúdený okrem iného i za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Ntc 3/06 zo dňa 30.10.2006 uznaný na území SR vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, pričom pre výkon trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal.

Bol mu za to uložený podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným stranám a to Z. W., nar. XX. XX. XXXX bytom A. B. P. XXX, škodu vo výške 6 521,- €, Všeobecnej zdravotnej poisťovni a. s., krajská pobočka Banská Bystrica, Skuteckého 22 974 01 Banská Bystrica, škodu vo výške 1 420,72 € a Sociálnej poisťovni, pobočka Rožňava, Štítnická 12 048 13 Rožňava, škodu vo výške 154,20 €.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prvostupňový súd tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný po tom, ako bol poškodeným verbálne napadnutý, sotil poškodeného, ktorý spadol na chrbát a napriek tomu, že vedel, aké to môže spôsobiť poškodenému zranenia, tohto počas toho, ako sa zdvíhal zo zeme, tak ho kopol ťažkými topánkami do oblasti tváre takou intenzitou, že mu spôsobil zranenia, na ktoré bol liečený a PN do 30. 9. 2013. Takýmto konaním obžalovaný naplnil skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, pretože takýto druh kopnutia do tváre človeka je možné posudzovať ako úmysel obžalovaného inému ťažko ublížiť na zdraví. Dopustil sa tiež prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, keďže sa skutku dopustil na verejnej akcii „Ródeo Muráň“, teda mieste verejnosti prístupnom.

Vzhľadom na minulosť obžalovaného bolo potrebné v takomto prípade zvažovať použitie ust. § 47 ods. 2 Trestného zákona, teda uplatnenie tzv. zásady 3-krát a dosť, keďže obžalovaný bol v roku 1999 odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov za trestný čin všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 1 z. č. 140/1961 Zb., ktorý na účely ukladania trestu v tomto konaní je potrebné považovať za zločin v zmysle platného Trestného zákona a v roku 2006 bol rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. 11. 2006, sp. zn. 3Ntc 3/06 uznaný rozsudok Obvodného soudu Praha 10 zo dňa 13. 10. 2005 sp. zn. 2T 138/05, ktorým bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a na trest vyhostenia vo výmere 8 rokov za trestný čin lúpeže, ktorý na účely ukladania trestu v tomto konaní je taktiež potrebné považovať za zločin v zmysle platného Trestného zákona. Podľa názoru okresného súdu tento v zmysle § 7 písm. b) Trestného poriadku to posúdil ako predbežnú otázku a v zmysle § 438 písm. e) Trestného zákona neprihliadol na odsúdenie obžalovaného na území Českej republiky, pretože trest odňatia slobody minimálne 20 rokov uložený v zmysle § 47 ods. 2 Trestného zákona senát považoval v tomto prípade pre obžalovaného za neprimerane prísny.

Senát okresného súdu zohľadnil tú skutočnosť, že zo strany obžalovaného sa nejednalo pred skutkom o agresiu vychádzajúcu z jeho správania voči poškodenému bez akejkoľvek príčiny, ale vplyvom cudzieho faktora, v tomto prípade poškodeného, ktorým bol obžalovaný vyprovokovaný, aj keď len verbálne. Jeho konanie bolo taktiež ovplyvnené pozitívmi alkoholu, po ktorom sa podľa znalkyne A.. A. u neho jedná o osobnosť, ktorá má hlavne po pozitíve alkoholu znížený prah pre dráždivosť a stačí malý podnet, ktorý spôsobuje, že obžalovaný zaútočí. Aj v zmysle tohto znaleckého posudku okresný súd tak dospel k záveru, že je potrebné, aby obžalovaný absolvoval ústavnú protialkoholickú liečbu a aby sa do budúcnosti vyvaroval konzumácii alkoholu. Až po odstránení alkoholu, ako bežnej súčasť života obžalovaného, bude v zmysle znaleckého posudku A.. A. A. možné, aby obžalovaný osobnostne dozrel, uvedomil si životné priority a stal sa riadnou súčasťou tejto spoločnosti.

Vzhľadom na tieto okolnosti ukladal prvostupňový súd obžalovanému trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe 7 až 10 rokov v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za zločin. Obžalovanému uložil okresný súd trest na hornej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov. Vzhľadom na vek obžalovaného, ako aj na konštatovanie znalkyne Z.. A. E. o možnostiach jeho prevýchovy, prvostupňový súd konštatoval, že takáto výška trestu v spojení s ústavnou protialkoholickou liečbou postačuje na prevýchovu obžalovaného a dá mu do budúcnosti možnosť ešte sa zaradiť do bežného života. Trest odňatia vo výmere 20 až 25 rokov by už takúto možnosť obžalovanému nedal. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho prvostupňový súd pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku zahlásil po vyhlásení rozsudku do zápisnice odvolanie okresný prokurátor, čo do výroku o treste, domáhajúc sa uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 25 rokov. V zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, domáhajúc sa uloženia nižšieho trestu odňatia slobody, nakoľko mal za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov je trestom neprimerane prísny.

Okresný prokurátor svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Poukazoval na to, že prvostupňový súd neakceptoval ust. § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré upravuje obligatórne ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie, čo znamená, ak sú formálne podmienky splnené, súd musí trest odňatia slobody na doživotie takému páchatelovi trestného činu uložiť. U obž. L. J. sú splnené všetky zákonné podmienky na to, že ide o spáchanie niektorého z taxatívne vymenovaného trestného činu v ust. § 47 ods. 2 Tr. zák. a to ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák., keď ide o páchatela, ktorý sa po tretí raz dopustil niektorého z taxatívne vymenovaných trestných činov, za ktoré už bol dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody. Zároveň je tu však splnená podmienka podľa § 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a to, že nie je nádej, že by páchatela bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov, preto neprichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, ale uloženie trestu v trvaní od 20 do 25 rokov, pretože páchatel má ešte akú takú prognózu prevychovateľnosti. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov ako to navrhol na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na L. J. obžalobu 11. 8. 2014 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Hlavné pojednávanie bolo vytýčené na deň 22. 10. 2014, na ktorom bol vypočutý obžalovaný, poškodený Z. W., svedkovia L. A., I. S., A. S.. Hlavné pojednávanie bolo odročené a na ďalšom hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa z odboru zdravotníctva - psychiatria A.. A. A., znalec z odboru zdravotníctvo - chirurgia, znalkyňa z odboru zdravotníctvo - psychológia Z.. A. E., svedkovia X. S., L. A., A. K. a A. X..

Vykonaným dokazovaním bolo objektívne ustálené, že obžalovaný kritického dňa 9. 8. 2013 počas spoločenského podujatia „Ródeo Muráň“ po predchádzajúcom slovnom nedorozumení s poškodeným Z. W., tohto napadol, strčil na zem a keď poškodený vstával, kopol ho pravou do tváre, do oblasti úst, pričom mu spôsobil najzávažnejšie zranenie a to zlomeninu uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov, ako aj zlomeninu sánky vľavo s otrasom mozgu s dobou liečenia do 30. 9. 2013.

Obžalovaný teda inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, ako aj dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím naplnil skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozsudku prvostupňového súdu, ako aj s jeho dôvodmi a nad rámec dôvodov uvádza nasledovné:

Podľa § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, navyiac na 25 rokov alebo ako trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 47 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý ho Trestný zákon v osobitnej časti dovoľuje a len za podmienok, že

- a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti,
- b) nie je nádej, že by páchatela bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do 25 rokov.

Podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestné činy taxatívne vypočítané v tomto ustanovení, ktorý už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný

nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v ods. 1 písm. a), b), inak mu uloží trest odňatia slobody na 25 rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takémuto páchatelovi uložiť trest odňatia slobody pod 20 rokov.

Je nesporné, že obžalovaný František Tkáčik bol odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3T 27/98 zo dňa 09. 04. 1999 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To 42/99 zo dňa 09. 09. 1999 za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením pre výkon trestu do I. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal a taktiež rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 10 sp. zn. 2T 138/2005 zo dňa 13. 10. 2005 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe sp. zn. 5To 491/2005 zo dňa 12. 01. 2006 za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Ntc 3/06 zo dňa 30. 10. 2006 uznaný na území SR vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, pričom pre výkon trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal.

Podľa § 7 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje podľa Tr. zákona aj vtedy, ak to ustanovuje medzinárodná zmluva, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 7b ods. 1 Tr. zák. rozhodnutie súdu iného štátu v trestnej veci možno na území Slovenskej republiky vykonať alebo môže mať iné právne účinky, len ak to ustanovuje medzinárodná zmluva alebo zákon.

Podľa § 7b ods. 2 Tr. zák. právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 438e Tr. zák., ktorým sa upravujú prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. 1. 2013 sa uvádza, že na odsúdenie súdom iného členského štátu EÚ podľa § 7b ods. 2 sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013.

Keďže obž. L. J. bol odsúdený rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 10 13. 10. 2005, sp. zn. 2T 138/2005 v spojení s rozsudkom Mestského súdu Praha z 12. 1. 2006, sp. zn. 5To 491/2005 nie je možné na toto odsúdenie prihliadnúť a rozhodnúť v zmysle § 47 ods. 1, 2 Tr. zák.

Čo sa týka uloženého trestu, prvostupňový súd sa dôsledne riadil zákonnými ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., podľa ktorých trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov je trest zákonný, potrebným k ochrane spoločnosti a taktiež na prevýchovu obžalovaného.

Správne postupoval prvostupňový súd aj v tom smere, keď obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

S prihliadnutím na závery znaleckého posudku bolo potrebné obžalovanému uložiť aj ústavné ochranné protialkoholické liečenie, pretože alkohol je motivujúcim faktorom konania obžalovaného.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, je tento taktiež v súlade so zákonom, keď súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodeným stranám Z. W. 6 521,- eur, VŠZP, a.s., krajská pobočka Banská Bystrica 1 420,72 eur a Sociálnej poisťovni, pobočka Rožňava 154,20 eur, pretože do tejto výšky bola preukázaná spôsobená škoda obžalovaným.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd tak, že odvolanie obž. L. J. a okresného prokurátora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.